

Nr 90.

Av herr **Jönsson** i Fridhill, *angående höjning av statsbidraget till jordbrukskassor.*

I Kungl. Maj:ts kungörelse angående understöd av statsmedel åt föreningar för beredande av driftkredit åt idkare av mindre jordbruk stadgas, att dylik förening — jordbrukskassa — kan, sedan den i enlighet med bestämmelser, vilka Kungl. Maj:t meddelar, vunnit godkännande från det allmännas sida, av statsmedel undfå bidrag utan återbetalningsskyldighet till de årliga förvaltningskostnaderna.

Dessa bidrag utgå med två kronor för medlem under vart och ett av de fyra första åren näst efter det, då godkännandet givits, samt med en krona för medlem under vart och ett av följande sex år och beräknas efter det antal medlemmar, som jordbrukskassan under sin verksamhetstid närmast föregående år städse haft.

Det statsanslag av två kronor per medlem under de första fyra åren och en krona under därpå följande sex år, som jordbrukskassorna sålunda erhålla till förvaltningsbidrag, räcker ej ens till avlöning åt dessammis räkenskapsförare och under inga omständigheter till bestridande av de övriga kostnader, som äro förenade med kassornas skötsel. — Helt naturligt har ju också den rådande dyrtiden även på detta område inverkat ofördelaktigt både ifråga om ersättningsanspråk för skötsel och materialpriser. Det bör dock anmärkas, att i intet känt fall någon utöver räkenskapsföraren uppbär något som helst arvode, och det bör erinras, att i den banbrytande verksamheten många utan tanke på gottgörelse offra tid och arbete härför. Då kassornas inkomster utöver statsbidraget, som på grund av den ytterst låga marginalen mellan in- och utlåningsräntan, som kan beräknas, bliva särdeles små, bliva utan tvivel många kassor, när statsbidraget minskas till hälften, urståndsatta att fortsätta sitt arbete.

Bland de jordbrukskassor, som började sin verksamhet 1916 och för vilka innevarande år är det sista, för vilket det högre statsbidraget

får uppbäras, förspörjes sålunda redan en viss ängslan för att deras framtida verksamhet skall bliva omöjliggjord. Detta föranleder missmod och gör, att intresset för saken slappas, och det ställer sig på flera orter svårt att för de i utsikt ställda ersättningarna få fullt kompetenta räkenskapsförare.

Om kassorna däremot under ytterligare några år finge komma i åtnjutande av det nu utgående statsbidraget, skulle säkerligen vissheten härom kraftigt bidra till verksamhetens förkovran, helst som man ju numera kan hoppas på mera normala tider, varigenom tillslutningen av medlemmar till kassorna med all sannolikhet blir större.

På grund av vad jag sålunda anfört, hemställes,

att riksdagen måtte bevilja föreningar för beredande av driftkredit åt idkare av mindre jordbruk (jordbrukskassor) anslag till förvaltningskostnader med två kronor per medlem att utgå under de första tio åren av kassornas verksamhet och därefter en krona per medlem under följande fem år.

Stockholm den 18 januari 1919.

Sven Jönsson.
